

LA PREGUNTA
DEL DIA

¿Els ciutadans es mereixen l'espectacle que es va viure a la votació del Pressupost?

La tribuna

El Govern no ha desautoritzat 'LusoJornal'

El que em sap més greu és que algú vulgui relacionar les dades sociolingüístiques amb aquesta revista

JOAN
Sans

La notícia titulada *El Govern no autoritza 'LusoJornal'* perquè la revista inclou el portuguès, publicada a EL PERIÒDIC D'ANDORRA el dia 5 de març del 2010, no s'ajusta a la realitat i per això permeteu-me les consideracions següents.

EN PRIMER LLOC, no és cert que el Govern hagi denegat «la preceptiva autorització a *LusoJornal Andorra*» perquè no ha rebut cap petició per editar aquesta publicació ni ha negat cap autorització. No sé d'on ha tret aquesta informació el periodista (que, curiosament, no firma la notícia), però com a mínim la podria haver contrastat.

EL PERIÒDIC (no el senyor **Carvalho**) es contradia quan afirma que l'argument en què es va basar la suposada denegació és que la revista inclou el portuguès, i tot seguit hi afegeix «el matís que, en la restrictiva interpretació que en fa [de la llei] l'Executiu, tota la publicació ha de ser en català i només es permet la traducció a d'altres llengües de part dels textos». Per tant, primer el periodista diu que no s'autoritza la publicació perquè inclou el portuguès i després que el Govern admet altres llengües que no siguin el català.

També és sorprenent que el periodista asseguri que l'Executiu fa una «restrictiva interpretació» de la llei. L'article 25 de la norma és molt clar: «La llengua emprada als mitjans de comunicació d'Andorra, tant

en la programació com en la publicitat, és l'oficial». ¿Quines interpretacions es poden fer d'aquest punt? A més, el que no es pot afirmar de cap manera és que el Govern n'ha fet una lectura restrictiva, ja que el Departament de Promoció i Cultural i Política Lingüística va proposar al senyor **Carvalho** de traduir el contingut complet de la revista al portuguès, mentre que, si es fa una interpretació literal de l'article 25, l'ús de qualsevol llengua que no sigui l'oficial no estaria permès perquè no s'ha desplegat reglamentàriament el punt 3 de l'article 25, que diu que «els mitjans de comunicació poden tenir programes o seccions en una llengua diferent de la catalana, en les condicions que reglamentàriament es determinin». És a dir, la proposta del Govern s'avançava al desplegament reglamentari. ¿On és la restricció?

El periodista diu que no s'autoritza la publicació perquè inclou el portuguès i que el Govern admet altres llengües

Argumentar, com fa el periodista, que és un «detall, en absolut menor», que *LusoJornal* preveia uns continguts escrits entre el 60 i el 70% en català, quan aquest fet suposaria una contravençió de la llei, és això, tot un detall. ¿I si tots els mitjans fessin el mateix? ¿I si EL PERIÒDIC, el *Diari d'Andorra*, el *Més Andorra* i el *BonDia* fessin el mateix? Més endavant, el periodista ja rebla el clau quan esgrimeix com a «concessió considerable», per part dels promotors de la revista, el fet que estava

previst que la portada de la revista fos en català. Un altre detall.

D'altra banda, el contingut de l'apartat de la notícia titulat *¿Més que una coincidència?*, en què intervenen les sempre profitoses «fonts pròximes al cas», és fals i malintencionat. Breument: no és cert que el català continuï per darrere del castellà en l'àmbit laboral ni que el portuguès sigui l'única que creix respecte al 2004 (el català ho ha fet lleugerament). Però el que em sap més greu és que algú vulgui relacionar les dades sociolingüístiques amb aquesta revista, i més encara que s'insinuï que s'ha volgut fer pagar els plats d'un suposat estancament del català a *LusoJornal*. És d'una frivolitat majúscula escampar hipòtesis de safareig d'aquesta manera.

Pel que fa als greuges comparatius, dues de les referències no es poden considerar mitjans de comuni-

cació social perquè no ho són: *Pirineos* (Ambaixada d'Espanya) i *Le Feuillet* (Aliança Andorrano-Francesa) no es distribueixen com ho fan els altres mitjans informatius. Pel que fa a *A voz lusa*, no va ser aquest Govern el que va donar el vistiplau a aquesta publicació, que en tot cas no es pot distribuir en les mateixes condicions que els mitjans convencionals. *A voz lusa* i l'altra revista en rus que s'esmenta a la notícia ja van motivar l'inici d'actuacions per part del Servei de Política Lingüística perquè s'adeqüin a la llei.

Finalment, vull deixar clar que el 27 de gener vaig rebre el senyor **Carvalho** perquè m'havia de presentar el projecte de publicació. Quan vaig demanar-li quin tipus de distribució se'n faria, em va explicar que l'objectiu era fer-la arribar a tots els punts de distribució de forma gratuïta. Li vaig recordar l'articulat de la llei, que, òbviament, no permet distribuir les publicacions en aquestes condicions. *LusoJornal* era un exemple evident de possible projecte per afavorir la integració lingüística, i així li ho vaig explicar. No sé si una revista que se centra en el tractament exclusiu de la vida d'una comunitat és gaire integradora, però si més no, és un bon punt de partida per aprofitar que part d'aquesta comunitat tingui la llengua oficial a la vora. D'una banda, vaig explicar-li que un projecte editorial que afegís un valor com és el de la integració lingüística podia aspirar a una subvenció cultural, i de l'altra, com a model integrador podia comptar amb la col·laboració del Servei de Política Lingüística. ≡

Director de Promoció Cultural i Política Lingüística.

redaccio@andorra.elperiodico.com